

Projectvrijwilligers

veertig jaar inzet voor kinderen zonder thuis

Tekst Miranda Luttik

Via knip- en plak nieuwsbrief naar een goed vindbare website. En van aangetekende post naar snel schakelen via e-mail...

Veertig jaar Wereldkinderen. Veertig jaar adoptie. Maar ook veertig jaar steun aan kwetsbare kinderen in ontwikkelingslanden. Wereldkinderen ondersteunt vanaf haar oprichting projecten waarmee kinderen zonder thuis kunnen opgroeien in een liefdevol gezin of in een gezinsvervangende situatie in eigen land. De projectvrijwilligers van Wereldkinderen hebben daar een belangrijke rol in. De visie op de rol van ontwikkelingssamenwerking is door de jaren heen sterk veranderd. We spreken inmiddels al lang niet meer over hulp geven aan, maar over samenwerken en het opzetten van partnerships met onze buitenlandse projectpartners op een gelijkwaardige insteek. Op dit moment is het beleid dat de financiële steun van Wereldkinderen aan een project tijdelijk is. De mensen in het land waar het project wordt ondersteund moeten na drie tot zes jaar op eigen kracht verder kunnen. De projecten worden vanuit Nederland ondersteund door vrijwilligers die verenigd zijn in diverse projectgroepen. Twee van deze trouwe vrijwilligers zijn Katja Moesker en Trudy van der Mannen-Morel. Verschillende projecten, verschillende mensen, de

een al meer dan vijftientig jaren verbonden aan Wereldkinderen, de ander wat korter. Maar beiden met een onstuitbare drive en enthousiasme voor 'hun' project.

Pleegzorg Xining

Katja Moesker (42 jaar) woont in Friesland samen met haar man en twee geadopteerde dochters uit China. Toen haar dochters in Nederland waren aangekomen, wilde Katja graag iets terugdoen voor het land waar haar dochters vandaan kwamen. Met deze wens belde ze Wereldkinderen, die haar het project Pleegzorg Xining voorstelde. Een project waarvan de ondersteuning vanuit Nederland nog vanaf de grond moest worden opgebouwd. De inhoud van het project, namelijk pleegzorg in China, sprak haar erg aan. Te meer omdat ze zelf het grote verschil ervaart tussen haar twee dochters, waarvan de één een tijdje in een pleeggezin heeft gewoond en de ander niet. Vol enthousiasme ging ze aan de slag en mailde rond in de adoptiegroep waarmee ze samen naar China heeft gereisd of er meer mensen zijn die haar wilden helpen. Dit leverde twee enthousiaste reacties op. Later worden nog

twee andere vrijwilligers lid van deze projectgroep. De projectgroep bestaat nu inmiddels alweer zes jaar en de organisatie loopt gesmeerd, mede door de duidelijk rolverdeling. Het doel van de groep vrijwilligers is om 18.000 euro per jaar binnen te halen om zo het project te steunen. Het project Pleegzorg Xining is begonnen met het steunen van een kindertehuis dat graag pleegzorg wilde opzetten voor vondelingen met een beperking.

Onderwijs voor kansarme meisjes in India

Trudy van der Mannen-Morel is moeder van vijf kinderen, waarvan twee geadopteerd uit Korea en inmiddels is ze ook oma van twee kleinkinderen. Trudy is al ruim vijftientig jaar actief als vrijwilliger voor diverse projecten van Wereldkinderen. Rode draad hierin is de rol van onderwijs. De drijfveer van Trudy: 'We hebben het hier zo fantastisch goed, dan kunnen we de wereld toch wel ietsje pietsje beter maken door te delen met de mensen die het wat minder hebben.'

In 1987 start zij met de coördinatie van het

sponsorprogramma Jaleswar in India. Na haar verhuizing zet ze haar enthousiasme in voor een straatkinderenproject in Brazilië. In 1995 neemt Trudy de coördinatie op zich van een werkgroep voor een nieuw onderwijsproject in India. Dit project Utkal Vani geeft kastenloze meisjes de kans om te wonen in een zogenaamde *boarding school* (internaat), om onderwijs te kunnen volgen en een diploma te halen. In 1995 is het project gestart met twaalf meisjes. Inmiddels zijn er ruim tweehonderd kinderen die via het project een kans krijgen om een opleiding te volgen. Naast de *boarding school* verzorgt Utkal Vani ook onderwijs aan kinderen in 14 slum/village schooltjes die in diverse sloppenwijken staan. Trudy: 'Ik voel me heel verantwoordelijk voor het project. Ik ben Wereldkinderen.'

Met eigen ogen gezien

Zowel Katja als Trudy hebben met eigen ogen gezien dat het door hen opgehaalde geld ook goed is terechtgekomen. Het is waardevol om te zien dat er niet te veel geld van 'hun' donateurs aan de bekende strijkstok blijft hangen.

Katja bezocht negen pleeggezinnen. De pleegouders bleken vaak mensen te zijn die hun eigen kind al groot hadden zien worden. Katja geeft aan dat ze had verwacht dat de pleegouders ook een financieel motief zouden hebben. Maar dat heeft ze niet zo ervaren. Katja zegt hierover: 'Als je het echt zelf hebt gezien en de bevlogenheid hebt ervaren, dan is het nog gemakkelijker om de drive te vinden om weer meer donateurs te werven die geld willen geven. Het bezoek was voor mij de motor om er nog meer tegenaan te gaan.'

Trudy reist in november van dit jaar weer naar India om het project te bezoeken. Doel van de reis is om de voortgang van het project te bespreken en tevens (met pijn in haar hart) afscheid te nemen. Volgend jaar stopt Trudy er namelijk mee. 'Ik ben inmiddels zestig jaar en krijg het gevoel dat ik alles al een keer heb gedaan. Dan is het tijd om het stokje over te dragen aan een nieuwe generatie coördinatoren met nieuwe ideeën en nieuw elan.'

Waar komt het geld vandaan?

Trudy en Katja geven beiden aan dat de manieren om aan sponsors en donaties te komen echt wel veranderd zijn. De tijd van het op braderieën staan, is voorbij. Het is zoeken naar gerichte acties en gerichte doelgroepen die je project willen steunen. Zo heeft Katja geprofiteerd van de Olympische Spelen in China. Daar zijn veel acties

op afgestemd. Ook heeft zij bedrijven benaderd die hun productie in China hebben en graag iets willen doen voor het land. Ook het belang van de rol van internet en social media wordt door zowel Katja als Trudy benoemd. Een mooie website met een goede vindbaarheid inclusief een aansprekende digitale nieuwsbrief zijn nu niet meer weg te denken. En dat terwijl Trudy 25 jaar geleden de nieuwsbrief nog zelf knipte en plakte en daarna kopieerde.

De rol van de projectgroep en de samenwerking met het bureau in Den Haag

De werkzaamheden van een projectgroep zijn divers. Zo zorgt de projectgroep voor het beheer van de mailbox en website, en zijn zij het eerste aanspreekpunt voor donateurs en verzorgen zij ook het secretariaat van de projectgroep. De hoofdactiviteit is fondsenwerving; het benaderen en werven van bedrijven en andere sponsors en het organiseren van diverse activiteiten om geld in te zamelen. Daarnaast verzorgt een projectgroep de communicatie met het bureau in Den Haag en met de contactpersonen van het project in het land waar het project draait. Vijfentwintig jaar geleden ging dit via brieven die verstuurd werden met aangetekende post en nu is de e-mail en de Skype natuurlijk niet meer weg te denken.

Katja: 'Het is een veilig gevoel dat het bureau in Den Haag garant staat als wij als werkgroep niet al het geld bij elkaar krijgen. Dat is trouwens nog nooit nodig geweest. Ook hebben zij ons ook goed gecoacht over de wijze waarop we het beste om kunnen gaan met contacten binnen China. We zijn echt geholpen bij vragen als: Hoe beoordeel je een verzoek uit China? Op welke wijze vraag je daar op door? Tevens werkt het voor het project positief om gebruik te maken van het CBF-keurmerk van Wereldkinderen.'

Een blik op de toekomst

Over de vraag: 'Waar ben je nu het meeste trots op?' hoeven beide vrijwilligers niet lang na te denken. Katja: 'Ik ben trots op het feit dat het pleegzorgproject in Xining is geslaagd. Het ingezamelde geld is de

motor geweest om het zover te brengen dat het zelfstandig verder kan. Het is zelfs een voorbeeld voor anderen in China. We ondersteunen nu een nieuw project, dat hopelijk over een paar jaar ook weer op

eigen kracht doorgaat. Het is een preventieproject voor kinderen met een verstandelijk en/of lichamelijke beperking. Zo is onze steun tijdelijk, om iets op gang te helpen dat normaliter niet tot stand komt.

Trudy is net als Katja trots op de resultaten van haar project: 'Ik zie dat een aantal kinderen ontzettend goed is terecht gekomen. Zo is een van de meisjes nu werkzaam als verpleegster en een ander als leraar. Ze kunnen zelf de kost verdienen en hun kinderen kunnen ook weer naar school.' Toch is voor Trudy haar project pas geslaagd als alle Indiase arme kinderen naar school gaan. Maar daar zullen nog wel wat generaties over heen gaan.

Hoe de toekomst er ook uit zal zien, het steunen van projecten zal altijd één van de pijlers van Wereldkinderen blijven. Maar zonder vrijwilligers met tomeloze energie en enthousiasme zoals Katja en Trudy zouden deze projecten veel minder succesvol zijn. ■

Geïnspireerd geraakt?

Wilt u de projecten financieel ondersteunen. Kijk dan op www.wereldkinderen.nl.

Wilt u zelf een project voor Wereldkinderen als vrijwilliger ondersteunen, neem dan contact op met (Rachelle Veldhuizen) coördinator vrijwilligers.